с. кг. Ѩ́сифъ. То́й поста́вилъ Ѩ́сифа начал-
никъ надъ си́чкити запре́ны, а̑ самси̇
то́й на ни́що ни сѧ смѣса́лъ. Госпо́дь
Бо́гъ сѧ находи́лъ и̑ въ темни́цата
сасъ Ѩ́сифа, и̑ се́ко нѣ́що дѣ́то на-
ча́льникатъ ни похваща́лъ, Ѩ́сифъ го
соверша́валъ благополу́чнѡ.

Поле́зни нравоу́че́нїѧта.

а̑. Бо́гъ не ѿста́вѧ пра́ведныти, мака́ръ и̑ да сѧ
па́днали въ ѕлополу́чїе:

Защо̀ и̑ въ темни́цата бы́лъ Бо́гъ сасъ Ѩ́си-
фа, и̑ му̀ дарова́лъ благополу́чїе въ си́чкити не́-
гѡвѣ дѣла̀.

в̑. Человѣ́къ сасъ Бо́жїѧта по́мощь лѣ́снѡ мо́жи
да сѧ проти́ви на голѣ́мыти и̑ и̑звѣ́стныти
грѣхове̇.

Заради това̀ Ѩ́сифа не можи́ли да го нака́-
ратъ нито̀ пре́лестнити хораты̀ на жена́та, нито
не́йното о̑страша́вани, да согрѣ́шѝ предъ Бо́га.

721 г̑. Се́ки господа́рь е̑ до́лженъ да сѧ стара́й за-
ради да ба̑датъ си́чкити му̀ слу́ги и̑ дома́-
шныти не́гѡвѣ благочести́вы и̑ богобоѧзли́вы.

Защо̀ заради̇ добродѣ́тельныатъ слу́га Ѩ́-
сифа Бо́гъ благослови́лъ си́чкїатъ до́мъ Пентефрі-
евъ сасъ и̑зоби́лїе.

Бла-